

FILMEN

Scenebillede fra

»Spionen«

Frederiksbjerggade 25

„KINOGRAFEN“

København

Daglig Forevisning af stort righoldigt Program. ———
 ——— Udenlandske Kunstfilms. — Egne Optagelser
Uafbrudt Forestilling
 Hverdage fra Kl. 2 Eftm.—11 Aften. ——— Søndage fra Kl. 4 Eftm.—11 Aften.

Blüthner Flygler og Pianoer

Ksl.-kgl. Hofpianofabrikant

Phonola-Pianoet og Phonolaen

anses af de største Musik-Autoriteter for at være det bedste Klaverspil-Apparat, som findes.

A. H. GEISLER sen.

Kgl. Hof-Pianomagasin, St. Kongensgade 27. Telf. Palæ 336 x.

CLICHÉER

**BIBOW-JENSEN'S
REPRODUKTIONS-ANSTALT**

25, VINGAARDSTRÆDE 25
TELEFON 4708

A/S **KINOGRAFEN**

KØBENHAVN

UDLEJNING

MED

ENERET FOR DANMARK

AF

**KAPTAIN SCOTTS
:: SIDSTE REJSE ::**

SYDPOLENS TRAGEDIE

LÆNGDE CA. 800 METER.

== STORT REKLAMEMATERIALE ==

Biografteater-Billetter

med Firmamærke efter eget Valg i Hefter à 500 Stk. — 5 Billetter pr. Blad — dobbelte eller tredobbelte-nummereret fortløbende fra 1—500.

Mindste Ordre 5000 Stkr.

10,000	Stykker med een Sats	Kr. 6,00
25,000	— — to —	» 12,00
50,000	— — tre —	» 22,00
100,000	— — fire —	» 40,00

I Blokke à 100 Stykker, Format 5×12 cm.

10,000	Stykker med een Sats	Kr. 7,00
25,000	— — to —	» 17,00
50,000	— — tre —	» 31,00
100,000	— — fire —	» 53,00

Yderligere Trykforandringer Kr. 1,00 pr. Oplag.

Forsendes mod Halvdelen af Beløbet ved Ordrens Afgivelse, Resten pr. Postopkrævning.

Billetterfabrik A. Brand G. m. b. H.

Hasselbrokstrasse 126 :: Hamburg 23.

ADELGADE 13

ADELGADE 13

OTTO JENSEN

TAPETSERER — DECORATØR OG MØBELETABLISSEMENT

ANBEFALER SIG MED UDLEJNING AF

MØBLER · GARDINER · TÆPPER M. M.

TELF. PALÆ 321

TIL BILLIGSTE PRISER.

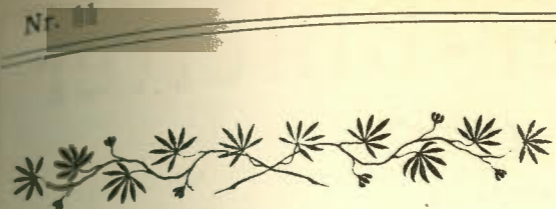
TELF. PALÆ 321

HOFFOTOGRAF

ELFELT

ØSTEGRADE 24

besørges Annoncer til
Bladenes originale Priser
gennem
HERTZ'S
Sct. Pederstræde 19
København
Telefon
ANNONCEBUREAU. 4022-4023-4024-4025

Storm der stilner . . .

Der raser for Tiden et Uvejr mellem de norske Fjælde, og som saa ofte før vender Stormen sig mod det lille Danmark, der fedt og fladt og tredeligt breder sig i Bølgerne og har staaet for værre Storme før.

Grunden er den, at man hernede har optaget Lies Værker i Film, det er en ganske uhørt og formastelig Profanation — siger Nordmændene.

Det er uhørt! Ja maaske deroppe mellem de stængende Fjælde, men hernede, hvor vi er mere lydhøre overfor, hvad der sker i Verden — her i Danmark sidder vi jo nu en Gang nogle Rækker foran og skuer ned paa den store Verdensscene —, har vi hørt baade herfra og derfra, hvorledes det samme er sket i de store Lande og med de store Forfattere, uden at noget fornuftigt Menneske har taget Forargelse af det.

Det nye vækker altid Forargelse, og højst sandsynligt er det, at man i det gamle Grækenland har betragtet det so men frygtelig Profanation, den Gang man først nedskrev Homers Sange, der før kun var gaaet fra Mund til Mund.

Det er højst sandsynligt og godt i Traad med, hvad der siden Gang paa Gang er sket her paa Jorden.

Os moderne Mennesker forekommer det latterligt, at man ikke kunde se den uhyre Betydning, der laa deri, at Værket blev nedskrevet, og vore Bornebørn vil det ganske sikkert forekomme uhyre taabeligt, at vi en Tid vægrede os ved at lade Litteraturens Perler omforme i Film.

Store levende Forfattere har da ogsaa indset dette og er selv begyndt at skrive for Filmen.

Her er det særlig Tyskland, der er gaaet i Spidsen. Da de levende Billeder kom op og greb om sig, dannedes der i Tyskland en stor Forening af Forfattere, Skuespillere og litterært

interesserede til Bekæmpelse af Ondet, og der blev holdt store Møder Landet over.

Nu hører man aldrig mere noget til denne Forening. Den er stille sygnet hen, og dens Medlemmer falder fra, et for et, og gaar over til Fjenden.

Saadan vil det ogsaa gaa Uvejret mellem de norske Fjælde.

Nu raser Litteraturens Venner mod Filmen, holder Møder og vedtager Resolutioner, og om kort Tid vil norske Forfattere selv skrive Film og være glade til.

Og bør man da ikke ogsaa være glad?

Er det ikke altid en Fordel, naar der aabnes en ny Vej, hvoraf Evner, der maaske ikke før har kunnet finde naturlig Udløsning, kan gaa?

Mån taler om en Profanation af Jonas Lie, men burde man ikke langt snarere tale om en Genopstandelse.

Hvad Lie har skrevet, det staaer endnu skrevet. Hans Bøger lever og vil til evige Tider kunne nydes af dem, der har Lyst og Forstaaelse. Men i Fremtiden vil nye Masser, der ellers aldrig vilde have aabnet en af hans Bøger, glæde sig over hans Kunst.

Hvorfor skal man tro, at Synet ødelægger Lysten til at læse?

Kan man ikke med lige saa god Ret hævde det modsatte, at der netop skabes Læselyst hos et stort Publikum, der ikke havde den i Forvejen.

Det gælder blot om lempeligt at føre det store Publikum ind paa Litteraturens Mark — lad mig endda være beskeden og sige Overdrev — saa skal de nok, naar de først har faaet Smag for dette nye og ukendte, arbejde sig længere og længere ind, og længere og længere op.

At Filmen skulde dræbe Litteraturen, ja blot skade den, er sikkert ganske uberettiget at tro. Den vil sikkert hjælpe med til at sætte den i Højsædet og skaffe den Tusinder af nye Tilhængere, som den aldrig selv vilde have kunnet erobre.

Det larmer oppe mellem de norske Fjælde, men det har det gjort saa ofte før.

Den Storm vil lægge sig, og en Vind, der

kommer fra det sydlige, vil finde Vej derop og sætte de Ting paa Plads, som Uvejret i sin Voldsomhed har forrykket.

E. H. J.

Filmsskuespillere.

Viggo Wiehe

Viggo Wiehe er ubetinget den største Skurk i Kongens København.

Der er ganske vist de, der siger, at Holger Rasmussen er større endnu, men det har ikke sin Rigtighed, ingen her i Byen kan fremstille onde Personer og faa det brede Publikum til at gyse, som Viggo Wiehe — han er den fødte Skurk.

Naturligvis skal der ogsaa bruges Skurke i Filmen, og følgelig slog han sig ogsaa paa Filmen, da den kom frem. Her har han fremstillet en Række Personer, hvoraf en Del for Resten har været yderst ædle, men størst er han dog i sit gamle Rollefag.

Cæsar erklærede som bekendt, at han vilde

hellere være Nummer 1 i Kolding end Nummer 2 i København, og Wiehe følger aabenbart det samme Princip, man bør altid søge at være den største, selv om det er den største Skurk, der er Tale om.

Fremtidsavisen.

Film og Fremtid er Kæmperim! som man vilde have sagt i gamle Dage for at udtrykke, at Fremtiden hører Filmen til.

At dette virkelig er saaledes, bliver mig for hver Dag klarere.

Jeg saa forholdsvis tidlig et levende Billede. Det var i Sommeren 1894, da jeg var i Paris i Anledning af den myrdede Præsident Carnots Begravelse.

Billedet forestillede en Danserinde, og det løb tilbage i sig selv som en Uendelighedsfilm. Det blev ikke vist frem for Penge men benyttedes som Reklame for det verdensberømte Trylleteater, der bærer Navn efter den bedste Taskenspiller, der nogensinde har eksisteret, Robert Houdin. Han blev i sin Tid benyttet officielt af den franske Regering, da de hellige Marabutter var ved at rejse hele Befolkningen i Algier ved Hjælp af deres Trolddomskunster.

Men Robert Houdin kunde mange flere Tricks end Marabutterne, og han fik Stemningen vendt i den Grad, at han modtog en officiel Tak fra den franske Regering.

Robert Houdin døde i 1873. Men hans Trylleteater vedblev at være det Sted, hvor alle nye sensationelle Opfindelser paa Underholdningsområdet først præsteredes i Europa.

En saadan Nyhed var den lille Film med den ustandselig bevægelige Danserinde, der i høj Grad morede Pariserne, som i tusindvis stod paa Boulevarden og stirrede op paa Vidunderet.

Nogen Betydning tillagde man ikke denne fra Amerika indførte Opfindelse.

Den var et Legetøj, intet andet! Men det gik med det levende Billede, som det er gaaet med mange andre Ting, der stammer fra Illustrationsteatrene saadan som det elektriske Lys og

den elektriske Sporvogn, en skønne Dag blev det en mægtig Faktor i det praktiske Liv til Trods for alle de forsinkede Videnskabsmænds sure Miner.

I de kommende Aar vil Filmen gaa sin Sejrsgang gennem alle Universiteter og Skoler Verden over, og den Tid er ikke fjærn, da den vil trænge ind i alle Hjem.

Det illustrerede Blad vil blive levende! Hver Uge vil man modtage sin Film, som man nu modtager de døde Papirsider, og Filmen vil bringe alt: De sidste Begivenheder ude fra Verden, berømte Kunstnere i deres Roller og den sensationelle Roman. Saa slukkes det elektriske Lys, Kontakten sættes i det Projektionsapparat, der findes i ethvert Hjem, og saa flytter hele den levende store Verden ind i Dagligstuen med sit Smil og sin Graad, sin Kamp og sin Rædsel.

Man taler om, at Eventyrets Tid er forbi.

Den er ved at begynde! Alle vore egne Marabutter er slaaet af Marken.

Carl Muusmann.

En Verdensfilm.

Der er i disse Dage i Paladsteateret fremvist en Film, der har vakt berettiget Opsigt.

Den Skæbne, der ramte den engelske Sydpols ekspedition under den modige Kaptajn Scotts Ledelse, har grebet alle, og der er næppe Tvivl om, at naar en Gang Bogen om denne Færd ser Dagens Lys vil den blive solgt i mægtige Oplag og spredes ud til Tusinder af Hjem i alle Lande.

Men der findes nu til Dags et Middel til at sætte sig hurtigere i Rapport til Publikum, og som virker ogsaa paa den store Masse, der aldrig faar den Bog at se, og det er de levende Billeder.

Bedre Eksempel paa Filmens Magt og Betydning end denne Serie Billeder fra den sidste Polekspedition finder man ikke let.

Man følger her gennem ofte fortrinlige Optagelser hele Ekspeditionens Gang. Man ser »Terra Nova«s Fart over Sydhavet, ser Ekspeditionens Kamp for at slippe op paa Isbarrieren, ser Pingviner og Sæler og endelig det sidste Fremstød mod Polen med Slæder og Ponnyer.

Disse Billeder kan ikke andet end gøre et stærkt Indtryk paa Tilskueren.

Man fatter Ismarkens uhyre Øde, aner de uendelige Lidelser, der venter i det fjærne, og beundrer det Mod og den Udholdenhed, der her er lagt for Dagen.

Forbavsende er at lægge Mærke til, hvor godt optagne disse Billeder i de fleste Tilfælde er. Skønt Forholdene ellers sikkert har været yderst primitive, er de dog oftest fotografisk vellykkede og skarpe.

Denne Film vil gaa Verden over, og den vil blive gemt i Filmseerne Landene rundt, og ingen vil kunne nægte, at det er en Gave, Nutiden har frem for Fortiden, at Heltebedrifter lever ikke blot i Sagn, men ogsaa i Syn.

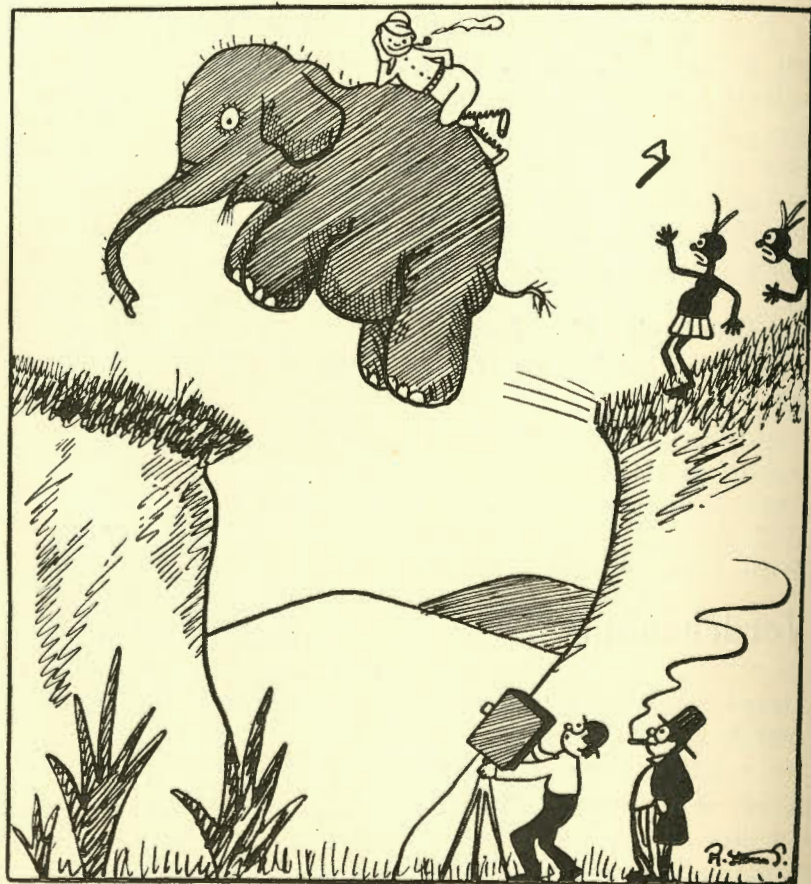

Filmssensation.

Storm-Petersen har en livlig Fantasi, og siden Filmen og alt, hvad dens er, er kommen frem, er han kommen i sit rette Element.

Han tjener store Penge ved at tegne Filmbilleder til alle mulige Lejligheder, og det er da ogsaa først efter denne Periodes Indtræden,

at han har faaet Raad til at anskaffe sig Binde-stregen i sit Navn.

Hvad han har ment med dette Billede, som han kalder »Filmssensationer I« — han er saa fin, at han nu kun tegner i Serier — er ikke godt at vide.

Selvfolgeligt kan Numret laves. Alt kan la-

ves i Film, siger Direktørerne, naar man spørger dem ad, og det er vistnok det, der har givet Tegneren Tusch paa Pennen, saaledes at han har besluttet at præsentere en Række Tegninger, som d'Herrer Direktører vil faa noget Hovedbrud med at sætte i Scene.

Her gengiver vi den første. Der vil sikkert følge flere efter, hvis Robert Storm-Petersen ikke forinden er bleven indlagt enten her eller der, eller har tjent saa meget, at han ogsaa faar Raad til den sidste Binde-streg i Navnet, en Begivenhed, der af ham selv betegnes som Slutningen paa hans Kunstnerbane!

Film og Kærlighed.

Al Kunst, selv den laveste og mest primitive, virker paa Menneskets mentale Tilstand. ... Ikke sandt — ellers var det jo ikke Kunst

Musiken gør os bløde om Hjærtet, vækker Minder, der forlængst var henslumrede, begejstrer os eller gør os sørgmodige. Litteraturen skaber Interesser og maner til Handling. Billedkunsten aabner vore Øjne for alt, hvad der er stort og smukt ... og Scenekunsten — den mest sammensatte af alle Kunstarter — formaar at faa alle Strenge til at klirre paa den menneskelige Violinkasse.

De levende Billeders Kunst — Scenekunstens smarte Datter — gaar i samme Fodspor, ikke alene paa det kunstneriske Omraade, men ogsaa naar det angaar at virke paa Menneskets Følelsesliv.

Det er netop Filmens største Kunst — at være levende og dog et Billede — at være Kød og Blod og dog en hvid, tom Væg ...

Og nu kommer vi til Sagen:

Man kan sidde paa Tilskuerpladsen i et Teater og forelske sig i en Skuespillerinde, blot fordi hun er smuk i Rampelyset, eller fordi hun taler et smukt Sprog ... man kan gøgle sig en Kærlighed — en Tilbedelse frem, fordi man er i Feststemning, og fordi man hører Musik, og fordi der er Lys ...

Men kan man forelske sig i en Filmperson? Min kære Læser mener selvfølgelig, at det er et fjollet Spørgsmaal — og det vilde ogsaa være det, hvis der ikke fandtes Mennesker, der forelskede sig saa platonisk.

Der findes den Slags Mennesker. Selv Videnskaben indrømmer det.

En amerikansk Doktor berettede for nogen Tid siden om, at han havde fundet en »ny Kærlighed« ... Tilbedelsen af et Billede — en Filmperson. Der fandtes Mennesker, der faldt i en glødende Hengivelse for en af de dirrende Personer paa den hvide Væg. ... Det lyder utroligt — men er dog sandt!

En ung, rig Amerikaner havde forelsket sig i en Dame, der optraadte i et italiensk Kinolystspil. Saa heftig var hans Kærlighed til Billeddamen, at han fulgte Filmen paa dens Tourné Jorden rundt.

Men aldrig tænkte han paa at opsøge Skuespillerinden in natura.

En ung skotsk Pige havde det paa samme Maade. Hun havde forelsket sig i en Filmhelt. Da hun gensaa ham i en ny Film, hvor han blev myrdet af Skurken i Stykket, var hun lige ved at blive vanvittig af Sorg ...

Den Slags Tilbedelse grænser selvfølgelig til Sindssyge — hvis det ikke er Sindssyge. Men det er værd at bemærke, fordi man derigennem ser, at Mennesket, naar det vedrører Følelseslivet, kan tvinge deres Sjæl til alle Muligheder — for ikke at sige Umuligheder.

En amerikansk Millionær var mindre abnorm i sin Kærlighed til Filmen.

Han havde forelsket sig i en Skuespillerinde — en æventyrlig smuk Skuespillerinde, som var ansat ved et Operetteater i New York. Den forelskede Millionær bestormede hende med Bønner om Ægteskab, overdængede hende med Juveler og andre Kostbarheder. Men Damen var trodsig — hun forholdt sig kølig og vilde ikke indlade sig med ham.

Da han indsaa, at der intet Haab var, bad han hende lade sig optage i en Film, der skulde beskrive hendes Dag, fra hun stod op om Morgen, til hun gik i Seng om Aftenen. Først da der blev stillet hende en Formue i Honorar for Øje, indvilligede hun og lod sig optage i den ønskede Film.

I sit Palæ lod Millionæren indrette et lille Biografteater, og her sad han hver Aften og beundrede den Skønne.

Filmen blev ham et levende Minde ...

Det er selvfølgelig kun de excentriske Amerikanere, der kan finde paa den Slags Abnormiteter. ... Men jeg maa dog sige, at jeg kender en meget ung Mand, som er dødelig forelsket i Fru Asta Nielsen-Gad — uden nogensinde at have set hende i Virkeligheden.

Ak ja ... Filmen gaar sin Sejrs-gang Verden over. ... Den nøjes ikke med at glæde Menneskenes Børn — der fordrer Menneskenes Børn selv — deres Følelser af deres Kærlighed ...

Men det kan jo ogsaa være, at det er fordi, Kærligheden er en løjerlig Graaspurv.

Digter Pierrot.

Efter en natlig Ekspedition

MØRKETS GERNINGER

Drama 3 Akter.

Hovedrolle udføres af

AAGE GARDE EDITH PSILANDER.
ANTON VERDIER.

Den mørke Skikkelse

Agenten køber Juvelerne

Udlejes med Monopol for Danmark

A/S KINGRAFEN

FREDERIKSBERGGADE 25. KØBENHAVN.

Mørkets Gerninger

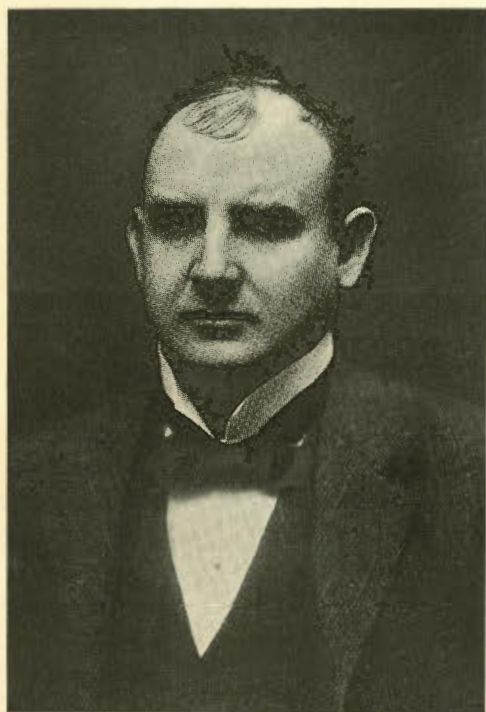
Teater.

Alexander den Store.

Komik er noget ejendommeligt noget!

Hvad den ene sidder og ler af, og synes, at han aldrig har hørt noget saa morsomt, rører aldeles ikke den anden, han finder det dumt og fjollet, faar det for varmt eller for koldt, og tænker paa den varme Ret, naar Forestillingen er forbi.

Det kommer af, at der er to Slags Komik.

Der er den blodrige, naturlige Komik, der har sin ypperste Repræsentant i Olaf Poulsen, og Grimassen, der repræsenteres af Frederik Jensen.

De fleste er vist endnu tilbøjelig til at sætte den første Form over den sidste, og det, der hæver Frederik Jensen et godt Stykke over sin egen Komiks Niveau, er den Indignation, der findes i hans Kunst.

Tager man Hr. Fjelstrup, der hører til de

Skuespillere, der skal være morsom, saa er det ikke helt let at bestemme, hvor han staar.

Det er i Aarenes Løb blevet ham vanskeliggere og vanskeliggere at faa fast Fodfæste ved noget Teater her i Byen, og Grunden er rimeligvis den, at han med sin Komik tripper i begge Lejre, og man har Fornemmelsen af, at han er dødsens angst for ikke at være morsom nok.

Jeg ved ikke, om der i hans Kontrakt med Det ny Teater staar, hvor morsom han skal være. Man skulde næsten tro det, thi næppe er han kommen ind paa Scenen, før han forcerer sin Komik frem til en Højspænding, som skyder langt forbi Maalet og driver ham ud i Grimasesens Yderkant.

Det er ikke morsomt, og det morer absolut ikke Publikum i Længden.

Stykket er jo ikke ungt mere, dets Moral er forældet, det er rykket ud af sin Tid og kun taget op igen for at Fjelstrup kunde faa Lov til at skænke Kaffe.

Det gør han morsomt — al Respekt for det — men det strækker ikke til, og frem for alt ødelægger det totalt den Figur, der dog helst skulde rumme et Stykke af et Menneske.

I forskellige Aviser læste man efter Premierer, at Hr. Fjelstrup havde udstyret Figuren med mange nye Tricks.

Det lyder ganske, som om det var et Artistnummer, der var ved at blive lidt forslidt og nu blev fikset op til fornyet Ungdom.

Som Alexander Nyberg her fremstilles, er der absolut ingen Sammenhæng i ham, han triller sidelæns rundt, bukker og skraber og gør alt for at faa Folk til at le — bare le.

Men interessant var det at se, hvorledes Stykkets andre komiske Roller blev spillet, og hvorledes disse Præstationer slog an.

Som Etatsraaddatteren virkede Fru Vera Lindstrøm med næsten mikroskopiske Midler og fik ikke mindst med Fjelstrup som Baggrund, en stor Sukces.

Folk lo af denne Figur, og Fjelstrup faldt saa fuldstændigt igennem ved Siden af, ja blev endogsaa paa sit eget Felt slaaet af en Outsider som Hr. Dinesen, for hvem det komiske aldrig før har ligget særlig godt.

Som »Jammerjunkeren« passede han fortrinlig sammen med Fru Lindstrøm, og det var i Værelsheden de to, der reddede Aftenen.

Frk. Ungermann havde faaet en Rolle, der ikke passede for hende, og det samme var Tilfældet med Fru Rosenberg, der efter en Præstation som »Lamme Heine« i »Anne Lykke« kan gøre Fordring paa lige saa betydelige Op-gaver, som hun i sin Tid fik paa Dagmar-teatret. Scenesættelsen var den sædvanlige solide, men paa et enkelt Punkt var der et ubehageligt Hul i Instruksjonen.

Det er i 3die Akt, hvor Selskabet kommer ind og raabes op af Tjeneren.

Her kommer en lang Række daarligt ma-skerede og uhyre ligegyldige Personer ind. Meget pretentiøst trækkes det ud over adskillige Minutter.

Hvorfor er der dog intet gjort ud af dette?

Hvorfor er der ikke kastet blot et Skær af Komik over denne Entré. Det kunde gøres med saa lidt, blot en af Personerne havde kaldt et Smil frem og saaledes kædet før og efter sammen, men det var der ikke Tale om. Det var det dødeste Teaterøjeblik, jeg nogensinde mindes at have overværet.

Som før sagt, der er to Former for Komik, og begge kan være morsomme. Men naar man skal være morsom, kommer man let til at staa lige midt imellem, og det er absolut ikke morsomt.

Jens Locher.

Bristede Streng.

En fin, stiltfærdig Film af Fru Martha Ottosen, med en ejendommelig Handling, som det paa Forhaand skulde synes umuligt at udføre i levende Billeder.

Den berømte Violinvirtuos Leydens Navn staar paa Plakaten, og hele Storbyens musikelskende Publikum skal overvære denne interessante og højt skattede Kunstnydelse. Leyden befinder sig i Musikhallens Solistværelse med

sin Hustru og sin Akkompagnatør. Kunstnerens Esther overværer altid hans Koncerter; hver Gang sidder hun i den nærmeste Loge, og det er ham, som hendes af Musikkens Toner begejstrede Blik inspirerer ham under hans Spil.

Publikum er samlet, Koncerten skal begynde; Esther tager Plads i Logen paa Tilskuerpladsen, og Leyden begiver sig ind paa Tribunen. Sjældent har hans vidunderlige Spil været saa henrivende som denne Aften, men med ét forekommer det Esther, som bliver hendes Mand usikker, som er han ved at standse i det hele, men kun for et Øjeblik. Ildebefindendet er overstaaet, og Koncerten føres til Ende.

Da Esther genser sin Mand i Solistværelset, er han syg. Det er, som var han udmattet til Døden, og kun med Besvær faar hun ført ham til deres Hjem. Den tilkaldte Læge konstaterer en alvorlig Hjertelidelse, og kun faa Timer efter ligger den beundrede Kunstner for Døden. Da han mærker, at hans sidste Time nærmer sig, kalder han Esther til sit Leje, fortæller hende, at hun var Sjælen i hans Spil, og siger: »Formue kan jeg ikke efterlade Dig, men jeg skænker Dig min Kunstnersjæl, indtil Du elsker en anden.«

Døden kalder. Kunstneren er gaaet bort, og hulkende synker Esther ned ved hans Side.

Tiden gaar, og Sorgen udviskes, men stadig lever Mindet om den Bortgangne i Esthers Hjerte. Som hun en Dag sidder ved hans Portræt, mindes hun hans sidste Ord, mindes, at han skænker hende sin Kunstnersjæl. Hun tager hans Violin, forsøger at spille, og fra Instrumentet fremtryller hun de herligste Toner; nu forstaar hun sin Arv. Hendes Mands Impresario kommer paa Besøg; han hører hendes vidunderlige Spil, og begejstret foreslaar han hende at optræde; hun indvilliger, og da hun nogen Tid efter giver en Koncert, gør hun store Lykke. I hendes Spil genkender Publikum Mandens fine Kunst, og den samme Begejstring, som han i sin Tid var Genstand for, bliver nu hende til Del.

Dr. Holm har overværet hendes Debut, og

Doktoren aflægger hende et Gratulationsbesøg. Doktoren, der længe har elsket Esther, men ikke har turdet nærme sig hende før efter Sørgeaarets Udløb, tilstaar hende sin Kærlighed, og Esther beder om Betænkningstid.

Tilfældet vil imidlertid, at de to Mennesker under et Ulykkestilfælde kommer nærmere til hinanden, og Dr. Holm gentager sit Frieri, men endnu er Esther ikke helt sikker paa sine Følelser.

Esther har faaet Opfordring til at optræde ved en Velgørenhedskoncert. Første Afdeling af Koncerten er forbi, og Esther har som sædvanlig gjort stormende Lykke. Men hun er urolig og nervøs; Dr. Holm har lovet hende at overvære Koncerten, og endnu har hun ikke kunnet se ham blandt Tilskuerne. Nu spirer Kærligheden i hendes Hjerte, og hun længes efter at gense hans trofaste Blik. Koncertens anden Afdeling skal begynde, Akkompagnatøren har lige anslaaet de første Akkorder, da hun ser Dr. Holm træde ind i Logen. Hun gengælder hans Blik med et lykkeligt Smil. — Kærligheden er vaagnet i hendes Sjæl. Nu skal hun begynde sit Spil, men i det selv samme Sekund

brister Violinens Streng. Kunstnersjælen, som hendes Mand efterlod hende, indtil hun elskede en anden, er gaaet bort; men i Stedet har hun fundet en ny Kærlighed, en ny Fremtidslykke

Film og Bog.

Den her i sidste Nummer omtalte Artikel i »dansk Boghandlertidende« har i Dagspressen faaet et Svar, hvoraf vi citerer nedestaaende:

»Lad os nu se lidt paa Virkeligheden!

Boghandelen har jo været i Vinden for — og med hvilket Resultat! Den voldsomme Udvikling af den moderne Presse kunde formodes at virke ganske kvælende. Her var jo alt at faa for en Femøre: Dagens Stof, Afspejling af Kunstens og Litteraturens Bevægelser, Orientering paa alle den almindelige Dannelses Omraader, Lyrik, Noveller, Essays — og tilmed den tykke og dyre Bog selv, stykket ud i Feuilletons. Hvor skulde der blive Tid og Interesse tilovers til Læsning af Bøger oven i Købet; og hvorfor give 3, 4 eller 5 Kroner for Lektüre, som kunde kø-

bes mere varieret, om end mindre dybtgaaende, for lige saa mange Øre!

Virkeligheden viste sig at have Raad til lige den stik modsatte Udviklingsrække. Den billige Lektüre, der blev allemands, banede Vej for den kostbare, der hidtil havde været en bitte lille Overklasses Eje. For 25 Aar siden, da vort Presseopsving endnu ikke var begyndt, udkom ikke en Femtedel af den Skønlitteratur, der nu aarlig ser Lyset; og det der kom, blev trykt i meget beskedne Oplag; det er absolut ikke for meget sagt, at der i 1912 er udspreddt til det samlede danske Publikum mindst 10 Gange saa mange Bind Skønlitteratur som i Aarene omkring 1890, en Tid, der dog ingenlunde stod sløv overfor litterære Værdier.

En anden Fare er dukket op i de seneste Aar: Massefremstilling af slet trykte og usolide Bøger til abnormt billig Pris. Men selve denne Fare fremkalder som Modvægt den forøgede Interesse for og Værdsættelse af det smukke og solide Boghaandværk, der som Kunstindustri indtager en fornem og selvbevidst Plads i vor Produktion.

Nu vel! det er muligt og sandsynligt, at Filmen vil blive af største Betydning som Undervisningsmiddel i Forbindelse med det mundtlige Foredrag; men end ikke paa de nævnte særlige Omraader kan den nogensinde dække alt Behov. Og som Grundlag for den Viden, der skal meddeles fra én til andre, vil Bogen aldrig kunne undværes. Som Bærer af al Videns gradvise Udvikling, som Magasin for den Viden, som ingen kan have bestandig beredt i Hovedet, men som dog maa kunne findes bekvemt ved Haanden, maa Bogen forblive en praktisk Nødvendighed. Endvidere er den en væsentlig Bevarer af svundne Tiders Aand — denne Aand, der hverken kan fotograferes eller raat hen forlægtes. Og endelig Bogen som Bærer af Tænkerens og Digterens Kunst — — hvorledes kan nogen, der endnu formaar at tænke, bilde sig ind, at Ordets Kunst nogensinde kan blive overflødig i en Verden af talende. Kan det tænkes, at Mennesket nogensinde vil blive døvt — —!

Stumper og Strimler

I Amerika lever der en agtværdig men ikke videre morsom Dame, der hedder Mrs. Mary Brownell.

Da Mister Brownell begik den Letsindighed at gifte sig med hende, saa han paa Agtværdigheden og tænkte ikke paa det andet, men i Aarens Løb skiftede han Anskuelser og gav Pokker i Agtværdighed og Dyd, og da Kedsommeligheden tog Overhaand, stak han af en Dag og var siden sporløst forsvunden.

Den Slags er ikke saa ualmindeligt i Amerika, hvor Damerne gennemgaaende er ret ærbare og kedelige, og det vakte derfor ikke større Opsigt.

Saa gik Tiden, Fruen slog sig til Ro og blev en flittig Besøgende i Biografteatrene.

Som hun en Dag sidder i det mørke Rum og sluger, hvad der sker paa det hvide Lærred, blegner hun brat.

Skulde man tro det!

Der oppe paa det hvide Lærred spadserer ved Gud i Himlen salig Brownell frisk og rask som en Fisk og naturligvis uden at skænke sin Kone en Tanke og uden at ane at hun er ham saa nær.

Naa helt nær var han jo heller ikke, for Billedet var taget i New York, og hun sad i New Orleans, men hun var straks klar over, hvad der var at gøre.

Hun gaar op til Direktøren for Teatret, faar et Ud klip, hvor Manden er paa, lader Billedet forstørre og sender det til en Detektiv i New York, der naturligvis meget snart finder den intetanende Mister Brownell.

Et skønt Eksempel paa, hvorledes Filmen lykkeligt kan genforene to Mennesker.

—p.

I »Le Cinéma« finder vi et stort Billede af Fru Charlotte Wiehe. Billedet ledsages af en meget rosende Artikel.

M. Frank Coffin har konstrueret et cinematografisk Apparat, der automatisk optager Billeder under en Flugt.

Opfindelsen menes at faa en Del Betydning, da man paa den Maade fra en Flyvemaskine kan optage Billeder af Fjendens Stillinger.

Et Medlem af den tyske Rigsdag har offentlig udtalt sig om hvad han forstaar ved en god Film.

»Den skal,« sagde han »eje den franske esprit, det engelske Humør, den amerikanske Brutalitet og den tyske Aand.«

I Country Council i London har man nu indført de levende Billeder som fast Led i Undervisningen, idet man har købt en Del Kik-Apparater fra Pathé frères.

— Hvad synes Greven om min Datters Spil?
— Udmærket, kære Frue, jeg savnede blot de levende Billeder!

Kineserne, der jo i det hele laget mere og mere faar Smag for europæiske Sager, er nu meget hengivne til at se levende Billeder. Det, de frede elskende Gule helst vil se, er morsomt nok Billeder fra europæiske Manøvrer og Tropperevuer.

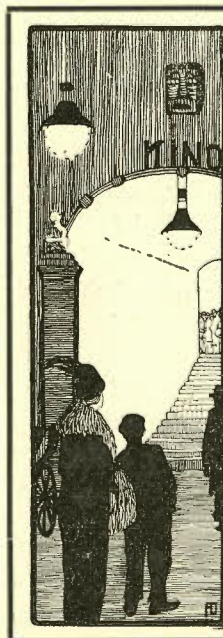

I den lille franske By Tourcoing, der har 80,000 Indbyggere, var Biografteatrene sidste Aar besøgt af 382,000 Personer.

TUTEIN & KOCH
REPRODUKTIONSANSTALT & CLICHÉFABRIK
FARVERGADE 8 • TELF. CEN. 8747

© Efter 1ste Jan. 1915 ©
Telefoner: Cen. 4740 & 4760

3000
LYS

Kinematograflys
i alle mindre Byer

faas ved at benytte vor

Triplexbrænder.

Uafhængig af
Gas- og elektriske Ledninger

Anerkendt Konkurrent
til Buelampe.

Katalog K gratis og franko.

Drägerwerk
Lübeck, Tyskland

ANNONCEPRISER: Paa Bagsiden og Siden før og efter Teksten 20 Øre pr. mm. Paa andre Sider 16 Øre. For halv Side 30 Kr. pr. Gang. Rabat for 13 Gange 10 pCt., for 26 Gange 20 pCt. Spaltebredde 85 mm.

ABONNEMENTSPRIS: Indland: 4 Kr. om Aaret. — Udland: 8 Kr. om Aaret. — Enkelte Numre 15 Øre.

REDAKTION: Frederiksberggade 25, København. Tlf. 7606 — 7626.

EKSPEDITION OG ANNONCEAFDELING: Vilhelm Priors kgl. Hof-Boghandel, Købmagergade 52, København

Udkommer den 1. og 15. i hver Maaned.

Udgivet af A/S Kinografen. — Redigeret af Jens Locher.

Filmsfabrikkernes

Opmærksomhed henledes paa mit kolossale Lager af Møbler, passende til Filmsoptagelser, her findes alt baade i Renaissance, Rokoko, Louis den XVI's, Chr. den VIII's, franske og engelske Façonner, kort sagt alt, og da jeg har gjort det til en Specialitet kan jeg udleje til billigste Pris og da mine Lagre stadig skifter i Façonner og Stilarter anbefales det at gøre et Forsøg.

Mine Lagre er: { Adelgade 29 og 31, Telefon 7361. Citygade 20 (Dansk Møbelindustri), Tlf. 8585. Vesterbrogade 89, Tlf. 8882.

Hurtig Ekspedition.

NB. Alt transporteres med egen Befordring som ikke beregnes yderligere.

W. Bischoff.

EMIL KRISTENSENS BOGTRYKKERI

NØRREGADE 30

KØBENHAVN K.

HURTIG LEVERING

BILLIGE PRISER

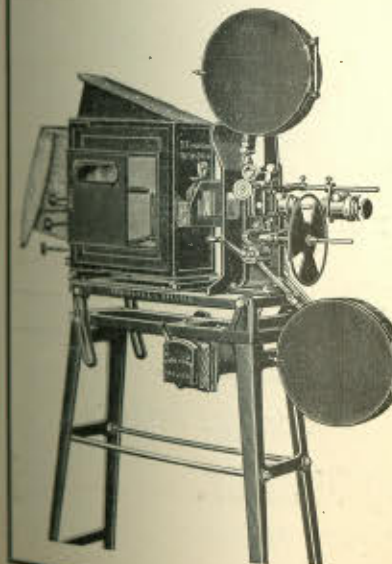
TELEFON 4345

LEVERANDØR TIL DE FLESTE BIOGRAFTEATRE I DANMARK.

ERNEMANN

Staal-Projektøren

IMPERATOR

fortrinlig Konstruktion, omhyggelig Udførelse, letløbende, lydløs, flimmerfri, giver usædvanlig klare Billeder. »IMPERATOR« S Overlegenhed er anerkendt over hele Verden. Ved Anskaffelse af ny Projektør bør man foretrække »IMPERATOR« for at være sikker paa at faa det bedste Forevisningsapparat.

Katalog, Prislister og Overslag beredvillig til Tjeneste.

HEINR. ERNEMANN A.G. DRESDEN, 170

Højeste Udmærkelser for Gengivelses-Apparater:

Intern. Kino-Udstilling i Wien 1912: Stor Guldmedaille.

Kino-Udstilling i Berlin 1912: Byen Berlins Medaille.

A/S KINOGRAFEN

TELEFON 7606—7626.

FREDERIKSBERGGADE 25 · KØBENHAVN

Salg og Udlejning af Films

Egne Optagelser. Monopol Films.

Af de fremkomne Monopol-Films fremhæves:

PIGEN UDEN FÆDRELAND Længde ca. 1035 Mtr.
Drama i 3 Akter af URBAN GAD. I Hovedrollen: ASTA NIELSEN.

PJERROTS KÆRLIGHED Længde c. 840 Mtr.
Drama i 3 Akter. I Hovedrollen: EINAR ZANGENBERG — EDITH PSILANDER.

NAAR MASKEN FALDER Længde c. 990 Mtr.
Skuespil i 3 Akter af URBAN GAD. I Hovedrollen: ASTA NIELSEN.

EN KVINDES ÆRE Længde ca. 825 Mtr.
Drama i 1 Forspil og 2 Akter.
I Hovedrollen: Fru EDITH PSILANDER og EINAR ZANGENBERG.

UNGDOM OG DAARSKAB Længde c. 1055 Mtr.
Lystspil i 3 Akter af URBAN GAD. I Hovedrollen: ASTA NIELSEN.

MØRKETS GERNINGER Længde c. 720 Mtr.
Drama i 3 Akter. I Hovedrollen: EDITH PSILANDER — AAGE GARDE

CHAUFFØRENS HEMMELIGHED Længde c. 635 Mtr.
Drama i 2 Akter. I Hovedrollen: HOLGER REENBERG.

BRISTEDE STRENGE Længde c. 512 Mtr.
Drama i 2 Akter. I Hovedrollen: AAGE GARDE — EDITH PSILANDER

Stort Reklamemateriale forefindes.

Clicheprogram. — Plakater. — Fotografier.

Programmer udlejes fra 10 Kr. og opefter.

Brugte Films sælges fra 5 Øre pr. Meter.

Dansk Kinograf Films

A/S Kinografen, København.

Hovedkontor:

Optagelsesteater:

25, Frederiksberggade 25. ♦ Strandparksvej Hellerup.

Telefon 7606—7626.

Tlf. Hellerup 1283—1336.

Optagelse og Fabrikation af Films

Til Dato er udkommen:

Den sorte Panter, Drama. Længde ca. 982 Mtr.

Den sidste Hurdle, Drama. Længde ca. 920 Mtr.

Storstadsvildt, Drama. Længde ca. 850 Mtr.

Marconitelegrafisten, Drama. Længde ca. 810 Mtr.

Skovsøens Datter, Drama. Længde ca. 760 Mtr.

Kvindehjerter, Drama. Længde ca. 610 Mtr.

Trofast Kærlighed, Drama. Længde ca. 615 Mtr.

Skæbnens Veje, Drama. Længde ca. 725 Mtr.

En Kvindes Ære, Drama. Længde 825 Mtr.

Chaufførens Hemmelighed, Drama.

Længde ca. 635 Mtr.

Mørkets Gerninger, Drama i 3 Akter.

Længde ca. 720 Mtr.

Pjerrots Kærlighed, Drama.

Længde ca. 840 Mtr.

Bristede Strenge, Drama.

Længde ca. 512 Mtr.

— — — PALADS-TEATRET — — —

Nord-Europas største Biograf Teater.

Intet andet Biograf Teater i Verden kan byde sit Publikum saa enestaaende Bekvemmeligheder.

Der forefindes saaledes stor elegant Promenoir, Restauration, Ventesale, Thesalon, Orkester-Concerter under Anførsel af Herr Kapelmester Fr. Schnedler Petersen.

Solister: Violin, Herr Marius Hansen. Harpe, Frk. Kjeldskov.

PALADSTEATRETS FILMS

UDLEJES AF

A/s KINOGRAFEN · FREDERIKSBERGGADE 25

TELEFON 7606 — 7626 · KØBENHAVN